

Udvalget, at skal Læderindustrien støttes, er det tvivlsomt, om Importregulering kan hjælpe. Told kunde vanskeligt hjælpe. Man maatte vel nærmest gaa til et rent og skært Importforbud for overhovedet at holde Industrien oppe under de nuværende Forhold. Vanskelighederne ligger i, at Produktionsomkostningerne er for dyre, hvad enten det nu gælder den ene eller den anden Afdeling indenfor Produktionen. Det er dér, der skal skæres ned. Produktionsomkostningerne maa ned. Paa anden Maade faar vi ikke en konkurrencedygtig Industri, og paa anden Maade afhjælper vi ikke den nuværende store Arbejdsløshed.

Jeg skal paa ny fraraade at stemme for det af de konservative Medlemmer stillede Ændringsforslag og anbefale at stemme for det af de tre andre Partier fremsatte Forslag, som ogsaa har den højtærede Ministers Anbefaling.

Tvede: Ja, det gik jo ligesom ved første Behandling af denne Sag. Den højtærede Erhvervsminister anvendte den Dag ikke saa lidt Tid paa en Imødegaelse af mine Udtalelser, og ligeledes var i Dag største Delen af den højtærede Ministers Indlæg i Debatten rettet mod Mindretallets Ændringsforslag. Den højtærede Erhvervsminister kom endda meget højt op, idet han mente, det var lidet samfundsmæssige Udtalelser, jeg var kommet med, det var voldsomme Ændringsforslag o. s. v. Ja, jeg vil sige, at det voldsomme maa man lave selv, for det ligger slet ikke i Ændringsforslagene. I Ændringsforslagene ligger ikke andet end, at naar en Virksomhed kan tage flere Folk i Arbejde, saa undersøger Ministeren i Samraad med Grundlovsudvalget, om man skal støtte den for at skabe et bedre Afsætningsmarked for den her i Landet. Der kommer altsaa slet ikke nogen Toldkrig eller noget som helst ud af det, for saa vidt det ikke skønnes opportunt af Hensyn til den danske Befolkning selv. Skønnes det ikke opportunt overfor det danske Folk, bliver der selvfølgelig ikke foretaget noget. Men det gælder dog om, ikke mindst i dette Øjeblik, da vi har den enorme Arbejdsløshed, at skabe Forhold, der virkelig kan bringe de ledige i Arbejde, saa de ikke skal blive ved at gaa og hæve Understøttelse.

Den højtærede Minister kom med en spydig Udtalelse — og jeg indkasserer den — om, at man skylder sig selv Takken for, at det, der bydes, er saa lidt. Mit Parti har budt mere, men Regeringspartierne har ikke et eneste Øjeblik saa meget som tænkt paa at optage en Forhandling med os. Det kan

godt være, at dette stemmer med deres Standpunkt, men de kunde maaske alligevel have prøvet paa, om de ikke kunde været gaaet en lille Omvej, som havde gjort det muligt at faa flere Folk i Arbejde. Naar Lovforslaget ikke kommer til at faa større Betydning, er det, fordi Regeringspartierne har manglet den tilstrækkelige Tilpasnings-evne. Der er ikke noget voldsomt i vort Ændringsforslag, det er ganske lige ud ad Landevejen. Jeg synes heller ikke, den højtærede Erhvervsminister skulde tale saa stærkt og lidt haanende om dette, at det konservative Folkeparti skulde gaa ad Omveje. Jeg ved ikke, om Ministeren mener, at det Lovforslag, her er kommet frem, er blevet til saadan lige ud ad Landevejen, for naar man ser hen til, at det, der er blevet foreslaaet af Ministeren, er blevet ændret først i Folketinget og derefter i Landstinget, synes jeg rigtignok, det viser, at man er gaaet en lang Vej udenom for at naa til det Resultat, her foreligger, og som jeg beklager ikke fører til mere Arbejdsbeskæftigelse, for det bliver ikke megen. Den højtærede Minister udtalte i Forbindelse hermed, at det, at Undersøgelse, Udvalg o. s. v. var taget ud af Loven, betød selvfølgelig ikke, at Ministeren vilde uddele disse 4 Millioner kritikløst. Det er selvfølgelig, at der maa finde en Undersøgelse Sted i Ministeriet, men den vil jo dog, som Forslaget er, blive af et helt andet Omfang; for her bliver der kun Tale om Undersøgelser med Hensyn til Laaneforanstaltninger, medens det ellers maatte undersøges, hvorvidt der kunde gives Tilskud til de forskellige Erhverv.

Saa blev der jo sagt, at man kunde heller ikke gaa til saadanne Toldforanstaltninger som dem, vi ønsker, bl. a. af Hensyn til Landets Hovederhverv, Landbruget. Nu maa jeg rigtignok sige, at det havde jeg heller aldrig tænkt mig, at man skulde gøre, for det vilde dog være ganske urimeligt, at man skulde slaa det ene i Stykker for at hjælpe det andet, og jeg kunde da heller ikke tænke mig, at hverken Finansministeren eller det i Henhold til Grundlovens § 45 nedsatte Udvalg skulde iværksætte Foranstaltninger, der bragte vort Hovederhverv, Landbruget, i Fare. Den højtærede Minister har jo i øvrigt selv i sine Udtalelser i Dag sagt, at han godt kunde tænke sig, der foretoges isolerede Foranstaltninger, og det er netop det, vort Forslag tager Sigte paa; hvis der kom Folk og sagde: Vi kan beskæftige nogle Tusind Mand mere, skulde de ved isolerede Foranstaltninger kunne hjælpes. Det vil jeg ogsaa mene var den rigtige Vej at gaa.